

אלו וشنנותם לבני

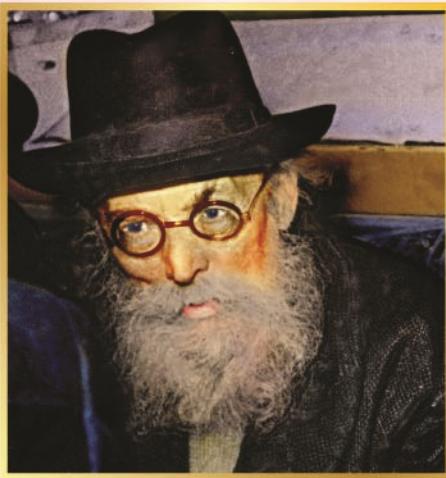
בית אברהם משה
עש הרה' ר' אברהם משה בר שלמה צצ'ל

הבן שלה, השליךות שלו

מן המוזון איש היה מקפיד בכל יום, לבוא לבקר את אמו הרבנית רשות לאלה קראלי ע"ה, לשוחח עמה ולבררנו את לבה. פעמים אחד, שהיה מתחייב אצלם זמן ארוך בימים, דבר שהיה מנגד לארכח מני, בה כל דקה ונשניה היו מדודות ונמשבות. לפעמים באה אמו לבקרו. המזון איש היה מזוק מפקומו ללבודה, וממהר להושיבה על כסא, תוך שהוא שואל ומתעניין בשולומת. לאחר מכן מון היה מושומת איתה שעה ארוכה במחיבות, ואלה יחתה כמה לצאת היה מתלה אליו ומובילה לדירתה שהיתה בשיפוליו החר, כסכל ישוטו מלאה שמחה, עיניו נוצצות באשר עילאי, על הזכות שזכה זה עתה - לקים מוצאות כבוד אם.

בסוף ימיה התגוררה אמו הצעקה לבני ברק. ואמד הימים לא חשה בטוב, ובתفة הרבנית קנייבסקי (אשת חבר למזרו הסטיפלער זצוק"ל), באה לבקרה. פשרהה האם את בטה, אמרה לה שהיא מתפללת על כה שבנה המזון איש אין מגע אף הוא.

לאחר ששבה לביתה, ספרה על כה הרבנית קנייבסקי לאחיה, המזון איש. בשמעו זאת זונק המזון איש מפרקומו, ופתח בריצה מהירה לעבר בית האם, למרות שהיה אדם קלוש מאד, הוא רץ כל עוד רוחו בז. כל כה מהר, עד שלא יכול כל לחשיגו.

עוד ספר מזרו הגראי"ל בשם חמוץ, מרת שרה קורנבלד ע"ה, שספרה שאצלם בבית היה חשיבות גדולה אצל ילדים לזכות לסדר את מפת האב (הרבר אליעזר הכהן הולנדר זצ"ל). עד כדי כה הגיעו פִּי הדברים, שבים מרצו למת פָּרָס לילד, פָּרָס היה שהוא זה שיזכה לסדר את מפת האב, ואם הגיע לידי להענש על דבר מה - הענש היה שגwkת מהנו זכות זו.

אם גרא, הרי לנו מרשם לגדרות.

פרשת יתרה

לאורם נלך

סיפורים מחקים על מאורי הדורות

"כבר את אביך ואת אמך למען יאריכו ימיך - לעולם שכלו ארוך" (קידושין לט)

"בב'יך זכה גדויל ישראל להגיע לדרגתם? בשל מה זכה לתורה תפאר על אבוניה שלחם?" - נשאל פעם מזרן רה"י הגראי"ל שטינטמן זצוק"ל.

השואל, מן הפטם, אפה לתשובה בפטגנון זהה: 'מפני שהם הקפידו לא לבטל את זמנה'; 'משום שהם שמרו על טוהר הלב והמוחשבה'; 'על ידי לימוד מוסר'; וכיוצא בזה.

אבל התשובה ששמע הפלמיד, הפтиעה אותו בחרchat.

מן השיב לו: "בגלל הכאב אב ולא המיחד שלחם" . . .

והוסיף ופרט: "כגון רבינו חיים בריסקער. הרי אי אפשר לתאר, כיצד אבוי ר' יושע בער (ה'בית הלוי'). מפש רעד מפנוי!"

ואכן, מזרן הגראון רבינו חיים סולובייציק מבריסק זצוק"ל, העיד על עצמו: "גדלות בתורה קבלתי, משום שקבעתי את אבי ה'בית הלוי' בצדקה מפלגת".

"גם המזון איש' ומשפחתו", המשיך מזרן הגראי"ל לספר, "כבר אוות הוריהם בצדקה נפלאה. המזון איש הקפיד שלא לקרוא לאדם שקורוי כשים אבוי 'שمرיהו יוסף' בשמו. עד כדי כה הגיעה עצמת כבוד אב של המזון איש".

הפלמיד התפלא ושאל: "והרי ודאי המזון איש זכה לגדל בתורה, על כדי כמ' יגיעתו העצומה בתורה?!"

השיב לו מזרן הגראי"ל: "ונכו. ודאי שהכל מפני יגיעתו. אבל צריך גם זכות בשביל לזכות! והזכות היה כבוד אב ואם".

כלומר: בזכות כבוד אב ולא שקים בנסיבות ובנסיבות, זכה ליכלה העצומה של عمل התורה, עד שזכה לגודל בישראל.

לא. יקרים שבשדרה אומרים:

תלמייה רינה נתת גודז'ה ברביבים תמנוגנה אמחה

תברך (תהלים סה)

הירקות, טבעם לצטמ במחירות גדולה. בטעו זמן
קצר הם כבר נובטים ומתקתחים, עד שאפשר
ללקט אותם ולשלחים הישר לירקן. (כך
moboa בחוזל, ירושלמי פאה פ"ג ה"ג
גבי פוגלא).

מחירות הגדייה של הירקות, באה
בשביל שאנו נשים לב להקה, ונואה
בזה את יד ה', שמנחה את עולם,
ומצמיח פרותיו ביחסו יברחמים.
אנום, אין באהמת חלוק מהותי בין
הצרכות הפלאי של הפורות, לבין הארכות
האוצרניים בהמנוניהם. עצם העבדה, שטנווה האדמה
הדורמת, ומתוגה הארץ הפראייב, צומחים צריעים
חדרים, ועל ידי זה מתקיימים פאן חיים על פנוי

לאחר מכן, המשיכו התלמידים לעבר המרינה
באשדוד, שם המtinו להם זוג ספינות טונדו
ממריות מס' אג' חילית ה'ם. אמר שחקגר אט
תגורות האלה, יצאו הפסיניות בסערה לים
הפתום, שם שטו במריות בין גולן ובין,
מלפצים הנה והנה וונרטבים מרסיטי הילים.
טעם המלומת של מי ה'ם לא ממש
משפטותיהם במשקה פפה שעוטה. סג' של
מוחרת...

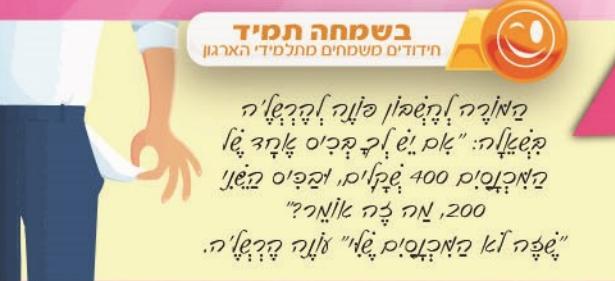

לאחר השיט המטלטל (טרגי-משמע), המשיכו
התלמידים לפארק אשדוד ים'. שם השיקיטו
את רעבונם באורח טעימה, וככלו את שארית
חומריהם ברכבי הפארק במורה, השיקיטו
במושקות מיוחדות לעבר ה'ם הפתום
וונגה, ונגה נגה מחיום
שזוף המשמע.

בשarityת פחותיהם, שבו התלמידים לבתיהם,
בשם עזים ועמוסים בחוות, ומלאים בחשך
להמשך ה'שטייגען' ב'וישנונט', בוחר האורה.

במהלך הדרכם צפוי התלמידים במצגת מבית
'וישנונט', הנטורה בשיר וזמר את פעילות
הארגון בסוגים שונים.

האדמה, הוא פלא מדחים שלגדי נטו
להסבירות או להבינה, ובהכרם
מוגלה מזה כבוד הבונרא.
אבל אפשר לתבליך זה
מוכרת ב晦ירות ובכח כל
כה, הפלא מזגש שבעתים:
ראי' והבטה בחסוז הגדול של
הבורא עליין, שמברקה את
האדמה, שתצמיח לנו לבני
האדם, את הביגל שייקנים אוטנו.

הנה לנו, שללאט לאט אנו רוכשים איזום
רבישות מספיק, בשביל לשלמו עת שרתנו של
הבעב עכלו. נוכל בעת להתבונן במלפפונו או בחשכה
או בעגבניה או בפלפל, וילראות בחושך את אותה
שיירה גדולה שהם משוררים בעצם היוטם לפניהם
בזרא כל העולמים: גדול אתה ומhalb מאך, שאפה
מיוחה בפסוך את תלמי השדרה, את גודקי
ברביבים התקה ממוגג, ואת צמיחה אתה מברך עבר
בנין האדם.

כללו ק-ה!

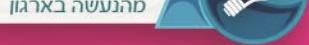
לא השאירו אוטובוס ללא בדיקה מקרוב...

קישננטם
0-733-744-755
הכו לתוכידי
וישנונט לבנין"

מחירות הגדייה של הירקות, באה
בשביל שאנו נשים לב להקה, ונואה
בזה את יד ה', שמנחה את עולם,
ומצמיח פרותיו ביחסו יברחמים.
אנום, אין באהמת חלוק מהותי בין
הצרכות הפלאי של הפורות, לבין הארכות
האוצרניים בהמנוניהם. עצם העבדה, שטנווה האדמה
הדורמת, ומתוגה הארץ הפראייב, צומחים צריעים
חדרים, ועל ידי זה מתקיימים פאן חיים על פנוי

מה חדש

ראש חדש. מיגיבום וועלוי עשרות מתלמידים
וישנונטם, יוצאים את העיר אלעד, ושים
פעמים ליום טיל עמוס ומחנה: בקורס במושואן
אנד, ושיט בימה של אשדוד.

התלמידים באו לחזות מוקrov באוטובוסים
מספרם, מักษורים גמזהירים. אלו שעשubs
שליהם נסוע בהםם כשליחים ילדים. הם מושגים
מקרוב, היצטלבו במושב הנטה, בקורס באוטובוס
אמבולנס, מלפני 50 שנה ואוטובוסים ישנים
מתקומות שונות. גנום לומה, שהתלמידים

הזוכה בהగלה:
ישעה ליוביץ נ"י, בית שמש

לקבלת הפרס נפתחת לרוכו הסני

חידה לפרשנות יתרה

מי הם שני בני הדודים שמוזיעים בפרשנותן שرك 10 מבזיל ביןיהם?

פתרון חידת ית'!

אייה פקסום כופע בפרשנותן זיין מזיך שב בכל חתען'?
יעקב חסף בלאן האס (בראשית נ'), מקום זה לא מזרע שב בכל חתען'

פורטרי חידת ית'